

معلوم است که تا چه حد "دموکراتیک" و تبلور اراده آزاد توده هاست! تحت چنین شرایطی ست که ما شاهدیم به رغم بمباران های تبلیغاتی بلندگوهای امپریالیستی در تشویق مردم برای شرکت در این صحنه پردازی "آزاد و دموکراتیک" و به رغم تمامی غلوهائی که در مورد میزان "مشارکت" مردم عراق در این "انتخابات" به عمل آمده، بنا به گزارشاتی که تاکنون انتشار یافته، قریب به نیمی از مردم در مناطق شیعه نشین، در آن شرکت نکرده اند. در مناطق کردنشین نیز که برخلاف سایر نقاط عراق وضعیت جنگی بر آن حاکم نیست، برخی آمار و گزارشات از آن حکایت دارند که تعداد بسیار زیادی از واجدین حق رأی با عدم حضور در حوزه های رأی گیری نشان

(صفحه ۲)

اعتیاد معضل اجتماعی مرگبار

گسترش روزافزون اعتیاد و استعمال مواد مخدر تحت حاکمیت رژیم ضدخلقی جمهوری اسلامی هر روز قربانیان جدیدی را از میان توده های تحت ستم و به ویژه جوانان می گیرد. مطابق آمار منتشره از سوی دستگاه های خبری وابسته به خود رژیم، تنها در ۶ ماه اول سال جاری ۲۱۴۴ معتاد جان خود را در اثر مصرف زیاده از حد مواد مخدر از دست داده اند. تزریق زیادتر از حد هروئین، عامل اکثر این مرگ و میرها بوده است.

(صفحه ۳)

نگاهی به "انتخابات" آمریکا در عراق!

اما این ادعاها در شرایطی صورت می گیرد که همه به روشنی می بینند که در شرایط نفرت روزافزون توده ها از اشغالگران، "آزادی" و "امنیت" این انتخابات کذائی، تنها در پناه سرنیزه های خونالود ارتش امپریالیستی و چکمه های آهنین سربازان سرکوبگر آمریکا تأمین شده است. این انتخابات در شرایطی به وقوع می پیوندد که فقر و بیکاری و گرسنگی و عدم امنیت در عراق بیداد می کند و امواج مقاومت ها و مبارزات قهرآمیز توده ای برعلیه اشغالگران آمریکائی، به طور روزمره تمامی نقاط کشور را درنوردیده است. انتخاباتی که برگزارکنندگان آن در هراس از مردم عادی حتی مجبورند از چند روز قبل از انتخابات مقررات محدودیت رفت و آمد و استفاده از خودروها را در خیابان ها برقرار سازند،

حدود ۲۱ ماه پس از لشکرکشی ارتش آمریکا به عراق و اشغال نظامی این کشور توسط آمریکا و متحدینش - اشغالی که با غارت و سرکوب خلق های تحت ستم عراق و کشتار تاکنونی ۱۵۰ هزار تن از توده های محروم عجین بوده است - سرانجام در تاریخ ۲۱ ژانویه آمریکا در عراق انتخابات به اصطلاح "آزاد" برگزار کرد.

دولت بوش با بهره گیری از تبلیغات وسیع بلندگوهای تبلیغاتی خویش کوشیده است تا این انتخابات را "نخستین انتخابات آزاد" و مورد حمایت توده ها و نهاد برآمده از صندوق های رأی را نخستین "مجلس ملی" و "دموکراتیک" در این کشور معرفی کند.

تداوم اعتصاب

کارگران ذغال سنگ "البرز غربی"

اعتصاب صدها تن از کارگران معدن ذغال سنگ البرز غربی که از اوائل بهمن ماه آغاز شد، وارد دوازدهمین روز خود گشته است. بیش از ۸۰۰ تن از کارگران زحمتکش این واحد در "لوشان"، در اعتراض به وخامت شرایط کاری و از بین رفتن حقوق خویش، از تاریخ دوم بهمن ماه دست به اعتصاب زده اند.

(صفحه ۳)

(بقیه از صفحه ۱)

نگاهی به "انتخابات" آمریکا در عراق!

جویانه و ضدخلقی آمریکا در عراق و
"انتخابات" دست پخت آن داشته باشند؟!

مسلم پاسخ به تمام پرسش های فوق منفی ست. چرا که مردم اصولا تجارب و شناخت های خویش را قبل از هر چیز از واقعیات جاری در زندگی روزمره شان کسب می کنند. تجربه بیش از ۲۰ ماه اشغال نظامی و حضور جنایتکارانه نیروهای آمریکائی، به آنها نشان داده که "انتخاباتی" که توسط این نیرو سازمان یابد قرار نیست هیچ گونه تغییر مثبتی در زندگی رقتبار آنها ایجاد کند. مضافا آن که مردم عراق فراموش نکرده اند که دولت بوش که اکنون فریبکارانه مدافع "انتخابات آزاد" برای روی کار آمدن یک "دولت ملی" در عراق و "اداره امور" به دست خود عراقی ها شده است، در ابتدای اشغال عراق کوشید تا با گماردن یکی از افسران ارتش خود به عنوان حاکم نظامی، عراق و زندگی مردم آن را با بیشرمی تمام همانند یک مستعمره قرن نوزدهم اداره کند. اما مقاومت مردم آگاه و زحمتکش و رسوائی این اقدام در افکار عمومی، نقشه آمریکا را به شکست کشانید. سپس "حاکم نظامی" جای خود را به "حاکم" غیرنظامی؛ یعنی "پل برمر" داد و آمریکا در آن مرحله کوشید تا با به خدمت گرفتن مشتری از مرتجعین و مزدوران خویش در عراق و دادن عنوان توخالی "سرپرستی" و "وزارت خانه" های مختلف به آنها؛ "سرپرستانی" که بدون اجازه ارباب آمریکائی آب هم نمی توانستند بخورند، عراق را در راستای منافع درازمدت آمریکا و به شیوه مورد دلخواه خویش اداره کند. اما تداوم و رشد مبارزات توده ای و گسترش حملات مسلحانه، این سیاست ضدخلقی و رسوا را نیز به شکست کشانید و پل برمر مجبور به ترک عراق و گماردن ایاد علاوی، مزدور شناخته شده CIA در رأس امور، تا زمان برگزاری یک "انتخابات آزاد" شد. در آن مقطع، این اقدام فریبکارانه نیز "انتقال قدرت" از سوی آمریکا به "مردم عراق"، جا زده شد.

آنهم در حالی که قدرت واقعی در دست ژنرال های آمریکایی باقی ماند. "انتخابات" ۳۱ ژانویه در تداوم چنین روندی صورت گرفت.

آن چه در این میان مسلم است، از نظر دولت بوش، صورت مساله هیچ گاه انتقال قدرت واقعی به دست مردم عراق نبوده و نیست. اصولا حضور ۱۵۰ هزار سرباز تا بن دندان مسلح آمریکائی در عراق در درجه اول به این خاطر بوده است که پس از سقوط رژیم مزدور و منفور صدام حسین، مبادا توده های زحمتکش از خلاء موجود استفاده نموده و با گسترش جنبش انقلابی شان سرنوشت خویش را خود به دست گیرند. در نتیجه، در چنین وضعی سخن گفتن از "احترام به اراده ملی" مردم عراق و "دمکراسی" و "دولت ملی" توسط مقامات آمریکائی، پوچ و فریبکارانه است. "انتخابات" اخیر آمریکا در عراق نیز نه با هدف انتقال قدرت سیاسی به دست مردم عراق بلکه به منظور مشروعیت بخشیدن به سلطه تجاوزکارانه آمریکا در عراق و تداوم اشغال این کشور است که سازمان داده شده است. درست به همین دلیل هم هست که از هم اکنون و پیش از اعلام نتایج "انتخابات" اعلام شده که نخستین تصمیم دولت به اصطلاح آزاد و دمکراتیک آینده عراق- هر ترکیبی هم که این دولت داشته باشد- تصویب حضور نامحدود ارتش آمریکا در این کشور است. مقامات مزدور عراقی و از جمله ایاد علاوی تصریح کرده اند که در صورت عدم حضور نیروهای آمریکائی، آنها "یک روز" هم دوام نخواهند یافت.

حمله به عراق و اشغال این کشور توسط ارتش آمریکا برای یک حضور درازمدت نظامی، در چارچوب سیاست های ضدخلقی امپریالیسم آمریکا صورت گرفت و هدف از آن، توسعه حضور نظامی و تقویت مواضع استراتژیک آمریکا در منطقه خاورمیانه (به ویژه اعمال کنترل انحصاری بر منابع غنی انرژی در منطقه) و گسترش بازارهای تحت نفوذ این قدرت امپریالیستی در تقابل با سایر رقبا است. "انتخابات" ۳۱ ژانویه در عراق، نشان آشکار پایمال کردن حق تعیین سرنوشت خلق های عراق و حربه ای برای مشروعیت بخشیدن و "قانونی" ساختن این تجاوزگری آشکار است.

(بقیه از صفحه ۱)

اعتیاد

معضل اجتماعی مرگبار

همچنین مطابق گزارشات منتشره، استعمال دخانیات و مواد مخدر به ویژه در میان دانشجویان در سال های اخیر رشد تصاعدی داشته و در این میان گرایش دختران دانشجوی به سیگار و مواد مخدر ۳۱ برابر نسبت به گذشته افزایش یافته است.

بدون شک تشدید بی سابقه فقر و سرکوب و بیکاری و سایر فجاج ناشی از رشد نظام ضدخلقی سرمایه داری وابسته در جامعه ما زمینه ای ست که بر بستر آن هیولای اعتیاد قربانیان هر چه بیشتری می گیرد.

از سوی دیگر، سیاست های ضدخلقی رژیم جمهوری اسلامی در تشویق و جهت دادن ذهن جوانان به مسایل غیرسیاسی و در نتیجه اجازه دادن به پخش و توزیع گسترده و ارزان مواد مخدر در بین آنان، عامل مهم دیگری در شیوع بی سابقه اعتیاد در جامعه ماست. تا جایی که ایران با داشتن رسماً ۲ میلیون معتاد- آمار اعلام شده از سوی برخی از نمایندگان مجلس رژیم ۴/۵ میلیون نفر است- در سال های اخیر در مقام اول و یا دوم لیست جهانی از این نظر قرار گرفته است.

(بقیه از صفحه ۱)

تداوم

اعتصاب کارگران

ذغال سنگ "البرز غربی"

کارگران زحمتکش این معدن که به دلیل سیاست خصوصی سازی، حقوق و امنیت کاری شان به شدت به خطر افتاده، خواهان گفتگو با مقامات برای طرح خواست های عادلانه شان هستند، اما مسئولان این واحد وقتی به درخواست کارگران نگذارد و از ملاقات با نمایندگان کارگران طفره می روند. صاحبان و کارگزاران معدن در شرایطی که حتی حاضر نیستند به حرف های کارگران گوش کنند، معدن را با قیمتی ناچیز به فردی فروخته اند که از نظر کارگران فاقد توان مالی و مدیریتی بوده و نتیجه ای جز به خطر انداختن امنیت کاری و زندگی آنان نخواهد داشت. به ویژه آن که یکبار نیز در سال ۱۳۶۹ تغییر و تحولات انجام شده در مدیریت این معدن و واگذاری آن به یک پیمانکار مقطعی منجر به یک فاجعه در زندگی آنان شد و باعث گشت که ۲۸۰۰ تن از کارگران، کار خویش را به خاطر سودجویی سرمایه داران و دولت حامی آنان از دست بدهند. برخی از کارگران اخراجی در آن سال با بیش از ۱۶ سال سابقه کار مجبور به رها ساختن کار خویش شدند. علاوه بر این، ۳ سال پیش نیز مسئولین معدن با اقدامی مشابه، بلوک شمالی این معدن را به دلیل "عدم سود آوری" تعطیل و ۱۷۴ کارگر دیگر را بدون تقبل هیچ مسئولیتی از کار

بیکار نمودند؛ و این در شرایطی است که در منطقه "لوشان" حیات و معاش بیش از ۷۰ هزار تن از کارگران زحمتکش و خانواده هایشان به کار در معدن ذغال سنگ، وابسته می باشد.

(بقیه از صفحه ۴)

کمپانی های آمریکایی

و یورش برای فارت لیبی!

لازم به یادآوری ست که دولت آمریکا در چارچوب رقابت های خویش با سایر دول امپریالیستی بر سر سلطه بر منابع انرژی و گسترش بازارهای خویش، سال ها قبل دولت لیبی را به بهانه "تولید سلاح های کشتار جمعی" و "انفجار هواپیمای پان آمریکن" در لاکربی تحریم تجاری کرده و اجازه نمی داد که هیچ یک از کمپانی های رقیب اروپائی و ... با دولت لیبی برای بهره برداری از منابع غنی نفتی این کشور وارد معامله گردد. آمریکا در تعقیب این سیاست، حتی کمپانی های اروپایی ای را که با لیبی قراردادهایی بیشتر از ۲۰ میلیون دلار در زمینه "نفت و گاز" می بستند، مورد بایکوت و تحریم خویش قرار می داد. اما در اوائل سال گذشته، هنگامی که دولت قذافی تمامی شرایط تحمیلی آمریکا و منجمله شرط بازکردن درهای بازار لیبی به سوی کمپانی های آمریکائی را پذیرفت، تحریم های دولت آمریکا لغو و دولت لیبی ضمن پرداخت غرامت، از تمام "اتهامات" پیشین تبرئه شد. دولت آمریکا در اولین فرصت بعد از لغو تحریم ها، به بستن قراردادهای کلان یکجانبه به سود خود با لیبی، اقدام نمود. لیبی دارای بزرگترین ذخایر نفت و گاز در آفریقا است.

کمپانی های

آمریکائی و یورش

برای غارت لیبی!

شرکت های آمریکائی اخیرا بخش اعظم قراردادهای نفت و گازی که توسط لیبی ظاهرا به "مزایده" گذارده شده بود را از آن خود نمودند. مطابق اخبار منتشره، شرکت ملی نفت لیبی که پس از لغو تحریم های اقتصادی آمریکا علیه این کشور، بهره برداری از بخش هایی از منابع نفت و گاز خود را در بازار به مزایده گذارده بود، ۱۱ قرارداد از مجموع ۱۵ قرارداد موجود را به شرکت های آمریکائی واگذار کرد. نکته جالب توجه آنکه دولت لیبی در این "حراج" هیچ قراردادی را به شرکت های اروپائی نداد. شرکت های آمریکائی که بخش اعظم قراردادها را برده اند "اکسیدنتال" و "شورون تگزاکو" نام دارند و در بهره برداری و اکتشاف حوزه های نفتی اطراف طرابلس فعال خواهند بود. کمپانی "اکسیدنتال" ۹ قرارداد و "شورون" ۲ قرارداد را به دست آوردند. این قراردادها به

روشنی نشان می دهند که آمریکا نقش بزرگ تری نسبت به گذشته در بازار نفت لیبی به دست آورده است.

(صفحه ۳)

آمریکا:

رکورد کسری بودجه!

تشدید بحران اقتصادی گریبانگیر امپریالیسم آمریکا از یک سو و افزایش روزمره هزینه های نظامی دولت بوش از سوی دیگر، میزان کسری بودجه آمریکا را به رقم بی سابقه ۴۱۷ میلیارد دلار در پایان سال میلادی ۲۰۰۴ رسانیده است. وزیر خزانه داری آمریکا ضمن اعلام این مطلب، اضافه کرده است که کسری بودجه ۴۱۷ میلیارد دلاری خزانه آمریکا در سال جاری یک "رکورد جدید" است. مقایسه این رقم با کل درآمدهای آمریکا در سال ۲۰۰۴ که معادل ۸۸۰ میلیارد دلار اعلام شده نشان می دهد که دولت آمریکا در واقع، قریب به نیمی از کل درآمد سالانه خویش را مقروض است. امری که گوشه ای از بحران وحشتناک گریبانگیر نظام اقتصادی امپریالیستی در این کشور را در سال های اخیر به روشنی نشان می دهد و بخشا توضیحگر

گرایش روزافزون دولت بوش به ایجاد جنگ جهت گسترش مناطق نفوذ امریکا می باشد.

شایان توجه است که به رغم اوضاع نابسامان اقتصادی آمریکا، دولت بوش برای پیشبرد برنامه های جنگی ضدخلقی خویش در عراق و در سطح منطقه، از مجلس این کشور تقاضای یک اعتبار ۸۵ میلیارد دلاری جدید را کرده است. افزایش سرسام آور بار هزینه های نظامی دولت آمریکا که در چارچوب سیاست های جنگ طلبانه و تجاوزکارانه این کشور برای سرکوب و به انقیاد کشیدن خلق های تحت ستم صرف می گردد، در حالی ست که حیات میلیون ها تن از کارگران و طبقات زحمتکش در آمریکا در آتش فقر و بیکاری و کمبود بدیهی ترین مایحتاج زندگی در سال های اخیر، می سوزد. ■

"پیام فدایی"

بر روی شبکه اینترنت

از صفحه چریکهای فدایی خلق ایران

در اینترنت دیدن کنید:

<http://www.fadaee.org/>

از صفحه اشرف دهقانی

در اینترنت دیدن کنید:

<http://www.ashrafdehqhani.com/>

برای تماس با چریکهای فدایی خلق ایران

با نشانی زیر مکاتبه کنید:

BM Box 5051
London
WC1N 3XX
England

شماره فکس و تلفن

برای تماس با چریکهای فدایی خلق ایران

0044 - 208 - 8805621

آدرس پست الکترونیک

e-mail : ipfg@hotmail.com

